

The Rebellious Spirit #1 vraag 2, 3 en 4
10 Februari 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

In dit afgelopen jaar ben ik vele maanden van u weggeweest, levend in de wereld. Ik leerde hoe u en uw boodschap een elke dag levende ervaring zijn geworden in mij, onafhankelijk van tijd en afstand. Op een vreemde manier is uw leven mijn leven geworden en mijn leven uw leven. Dichtbij u zijn is heerlijk, als u spreekt over het ons verlaten, ofschoon mijn tranen komen, weet ik dat u uw werk goed heeft gedaan. Uw visie zal lang leven nadat uw lichaam naar de aarde is teruggegaan. Ik heb geen vraag, slechts een dankbaarheid voor uw onmetelijke pogingen ons wakker te maken. ps. zeg alstublieft de kapitein van uw schip nog een beetje langer rond te cruisen. Hij heeft zolang gewacht dat een beetje meer jaren niet veel verschil zullen maken. pps hier is mijn vraag: ben ik egoïstisch in het wensen dat u nog wat langer hier bent?

Devageet, het is helemaal niet egoïstisch, dat je wenst dat ik nog een beetje langer hier zal zijn. Het is een eenvoudig verlangen, daar jouw reis nu nog niet compleet is. Je bent op het pad begonnen en je groeit goed, maar je hebt nog steeds de tuinman nodig om voor je te zorgen.

En wees niet bezorgd over de kapitein van mijn schip, want hij is niet mijn bediende; hij is ook een discipel. Hij wil zelf dat ik nog een beetje langer hier zal blijven. En er is geen probleem. Als je me nodig hebt zal ik hier zijn totdat in hetgeen nodig is voorzien. Wanneer ook jij je ogen sluit, zul je me in je hart voelen kloppen.

Ik heb het zaad gestrooid. Het is slechts een kwestie van wanneer de lente gaat komen – en ze komt altijd. Blijf gewoon open, beschikbaar. Ik zal hier zijn om je te helpen. Als ik niet in het lichaam ben, kan ik je toch helpen. In feite kan ik van meer hulp zijn, wanneer ik van het lichaam bevrijd ben. Dan zal mijn bewustzijn over het geheel uitgespreid zijn.

Zij die van me gehouden hebben – ze zullen een deel van mij worden. Ze zijn reeds begonnen met me te versmelten en in me op te gaan.

Dus de hele kwestie die voor jou belangrijk is: het proces van jouw smelten en jouw opgaan niet te hinderen. Of ik in het lichaam ben of niet, je zou niet tot de ochtenden moeten wachten. Vandaag is de dag.

Dit ogenblik is het ogenblik.

En dit is mijn belofte. Ik zal aan deze oever zo lang mogelijk trachten te blijven. En zelfs als mijn schip weg is, wanneer ook jouw tranen me roepen, of jouw lachen, zal ik met je zijn. En wanneer je maar danst en zingt, zul je mijn schaduw ook daar aanwezig vinden.

Vraag 3

Geliefde Osho,

Voor mij bent u, na tien jaar met u te zijn, de meest intieme maar ook de meest afstandelijke persoon. Wat is deze pijn van verlangen, die door uw lichamelijk afstand door de jaren niet minder wordt? Is het werkelijk alleen maar verlangen en gehechtheid?

Yachana, het is niet slechts verlangen en gehechtheid. Het is jouw verlangen om jezelf te kennen. Dicht bij mij zijn, is diep van binnen, een verlangen om dicht bij jezelf te zijn, want ik ben niets anders dan jouw toekomst, jij bent niets anders dan mijn verleden. Op een dag was ik in dezelfde duisternis die jij bent; op een dag zul je in hetzelfde licht zijn wat mij is overkomen. Wij zijn niet apart. Alle afstanden zijn onecht.

Je voelt jezelf intens intiem met mij en toch erg ver weg. Er is geen tegenspraak in, omdat jouw verleden en jouw toekomst, ofschoon ver weg, met elkaar zijn verbonden. Je voelt me intens intiem met jou – in jouw liefde, in jouw verlangen, in jouw dromen. Maar omdat je jezelf zo intiem voelt, kun je ook zien dat je slechts dicht bij me gekomen bent, maar niet een met mij.

Dit is de laatste fase van de discipel. Zijn eerste fase is de student, waarin hij slechts intellectueel geïnteresseerd is. Hij heeft veel vragen en hij wenst de antwoorden, en zijn hele pogen is kennis te verzamelen. Van honderden blijken er maar een paar discipelen te zijn.

Discipelen zijn zij die bewust worden dat alleen kennis niet gaat helpen -- je hebt een transformatie nodig. De discipel komt dichtbij de meester. Hij is niet langer geïnteresseerd in het verzamelen van kennis, zijn verlangen is veranderd; hij wenst meer authentiek te zijn, meer oprecht, meer te vertrouwen, meer zichzelf.

Er is een stage verder: die van de toegewijde, als de discipel het idee van zichzelf laat vallen en slechts een zuivere tegenwoordigheid wordt, in die zuivere tegenwoordigheid is de devote niet meer apart van de meester. Ze worden een. En slechts door een devote te worden verdwijnt de dualiteit van intimiteit en afstand.

Yachana, het gaat gebeuren. Ik heb jou de naam Yachana gegeven. Dat betekent eenvoudig: een verlangen naar het ultieme.

Vraag 4

Geliefde Osho,

Het is zo'n zoete en heerlijke ervaring eenvoudig dichtbij u te zijn. Is het mogelijk dat precies uw tegenwoordigheid, levend in de vibraties van uw vervulling, mijn dorst voor mijn eigen verlichting doet afnemen?

Devageet, dit is het begin van verlichting, als zelfs het verlangen naar verlichting verdwijnt. Dat is de laatste barrière –het verlangen naar verlichting. Het moment dat dit ook verdwijnt, is er geen hindernis. Je bent gezegend dat je een zoete, heerlijke ervaring voelt door het eenvoudig bij me te zijn. Je vraagt: Is het mogelijk dat precies de tegenwoordigheid van u, levend in de vibratie van uw vervulling, mijn dorst voor mijn eigen verlichting afneemt?

Verlichting is noch van mij noch van jou.

Hoe dicht je bij huis komt, des te meer beschikbaar je wordt voor mij, hoe meer je voelt dat er slechts verlichting is; er is slechts licht, eeuwig. Het behoort niet aan mij, het behoort niet aan iemand anders.

Precies nu, lijkt het je dat het je meester toebehoort. Maar als je versmelt met de meester, zul je weten dat er nooit enige meester is geweest en er is nooit enige discipel geweest, maar slechts eeuwig licht, een eeuwig leven wat geen begrenzingen kent.

Het is in jouw onwetendheid dat verdeling bestaat – ik en jij, de meester en de discipel, de liefhebber en de geliefde. Op het ogenblik dat je wakker wordt, verdampt al dit onderscheid. En het is goed dat het verlangen voor je eigen verlichting aan het verdwijnen is. Het is in werkelijkheid dat jij verdwijnt, dus, hoe kun je het verlangen naar verlichting nog hebben?

En het is niet mijn tegenwoordigheid – het is eenvoudig tegenwoordigheid. Ik ben een hele lange tijd geleden verdwenen. En dezelfde ervaring zal jou ook gebeuren nu. Wat je mijn tegenwoordigheid noemt is werkelijk mijn afwezigheid en Gods tegenwoordigheid. Op het moment dat jij ook afwezig bent, wordt Gods tegenwoordigheid jouw tegenwoordigheid.

We leven allen in dezelfde oceaan – alleen zijn er een paar in slaap en soms wordt iemand wakker. Degene die ontwaakt weet dat het een oceaan is. Zij die blijven slapen gaan door te denken in hun dromen, in hun slaap, aan allerlei soorten onderscheid, allerlei soorten verlangens en goals.

Realisatie is zo'n vuur dat het alles verbrandt wat vals is, en slechts het zuivere goud overblijft.

Oké, Vimal?

Ja, Osho.